

udkomme et Blad inden 3 Dage efter — der vil udkomme et Blad den følgende Dag — men det vilde dog være umuligt for den paa-gjældende Udgiver at optage den i det Blad, der udkom Dagen efter, idet Sætningen og Trykningen er saaledes fremmet, at en Forandring deri Torsdag eller Søndag Eftermiddag vilde gjøre, at Bladet ikke udkom i rette Tid den næste Dag. Meddelelsen vil altsaa ikke blive indrykket før 4 Dage efter, og han vilde altsaa efter denne Bestemmelse være strafbar; dette er nu afhjulpet ved det Forslag, jeg har stillet, og som jeg altsaa tør haabe, at det ærede Thing vil gaae ind paa, efterat de ærede Forslagsstillere allerede have gjort det.

Danfær: I den Maade, hvorpaa Paragraphe i Regjeringens oprindelige Forslag og i Landstingets Forslag var affattet, have Forslagsstillerne vissest ikke seet nogen Ringgeagt imod Pressen, saaledes som det forekom mig, at den høitagtede Minister forudsatte om os; derimod fandt vi, at Bestemmelsen, som den forelaa, var noget ubillig. De maae nemlig lægge Mærke til, mine Herrer! at der er foreslaaet, at disse Optagelser skulde skee uden alt Bedrag; ligesom dette er uden Exempel i de Lande, hvorfra man har hentet denne Bestemmelse, saaledes troe vi ogsaa, at det vilde være ubilligt, navnlig imod Provindspressen, at paalægge den et saa stort Kors (Hør!). Hvad det angaaer, at den høitagtede Minister mener, at Forslaget, saaledes som det foresligger, ikke vil kunne være til noget Gavn, saa skal jeg gjøre opmærksom paa, at vi jo ikke udelukke den Angrebne fra at kunne forsvare sig igjennem Pressen; vi tvinge jo tværtimod vedkommende Redacteur til at optage en Henvisning i sit Blad, i det Blad, hvori den Vedkommende er bleven fornærmet, til det andet Blad, hvori den Fornærmede forsvaret sig. Jeg troer forøvrigt, at hos os kunne Regjeringen og dens Embedsmænd og Enhver vente at finde den Humanitet og Forekommenhed hos vore Bladudgivere, at ingen Bladudgiver vil nægte en Fornærmet at forsvare sig i det Blad, hvori han er angreben, især naar han indskrænker sit Forsvar til factiske Berig-

telser; jeg troer tværtimod paa Pressens Begne at turde erklære, at det vilde være den overmaade hjært, om navnlig det høitagtede Ministerium selv vilde benytte Pressen til at gjendrive de factiske Urigtigheder, som igjennem Pressen komme ud i Folket (Hør!).

Schærning: Da ogsaa denne Paragraphe er kommen frem, som Ordføreren har sagt, for at hævde Pressens Ære eller Anseelse, eller Noget af den Art, og det er blevet sagt om mig, at jeg gif ud fra den Grundanskuelse, at jeg, jeg troer det var, ringeagtede Pressen, saa vil jeg gjøre den ganske simple Bemærkning, at jeg egentlig ikke kjender Noget, som er Pressen; jeg kjender hverken en Corporation eller en moralsk Person eller Nogetsomhelst, der er Pressen, saaledes at man kan skaffe Pressen meer eller mindre Agtelse. Man kan skaffe dem, der virke igjennem Pressen, meer eller mindre Anseelse, og jeg agter Pressen i de forskjellige Organer, som udtale sig igjennem den, men ikke som Presse; altsaa at arbeide for at skaffe Pressen Agtelse er efter min Mening at arbeide for et Lustkastel; der er intet Saadant, det er et Phantom, men derimod at arbeide for, at de Organer, som benytte Pressen, eller de, der udtale sig igjennem Pressen, skulle nyde Anseelse, det er at paatage sig Noget, som man ikke kan paatage sig. Man skal lade Enhver i Verden skaffe sig den Anseelse, han kan faae, og man skal ikke i den Henseende gjøre sig mere Glid for dem, der tale igjennem Pressen, end for dem, der ellers tale; Pressen er at betragte som et stort Talerør, hvorigjennem der tales saa høit, at det kan høres af Mange, og dette Talerørs Beskaffenhed skulle vi ikke her give os af med. Det er de Ord, som blive udtalte, det er den Person, som bruger Røret, det gjælder om; om man skal agte ham eller ikke, det beroer paa hans eget Værd. Jeg erkjender Pressens Vigtighed, det vil sige, jeg veed, at det er godt, at dette Talerør er blevet til, thi de almindelige Stemmer kunne ikke række til; men jeg troer ikke, at vi have det Allermindste at gjøre med at skaffe dette Talerør nogen større Anseelse. Det vilde jo dog være en underlig Ting, om man beskæftigede sig med at skaffe de Folk, som have en lydelig Stemme, en an-